

jeg antager ogsaa, at det kun var det ærede Medlems Mening at ville henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, hvori jeg iøvrigt, efter hvad jeg har sagt, kan erklære mig fuldstændig enig med ham. — Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) anstillede nogle Betragtninger over, hvorledes unge Præster kunne blive stillede med Hensyn til Værnepligten, saa er det jo en Fremtidstankte, som jeg ikke videre skal forfølge.

Tugen: Jeg takker den høitærede Minister for den Smødefommen, han har viist imod det Forslag, jeg har tilladt mig at fremsætte, men jeg maa dog, da den høitærede Minister omtalte, at det befarnede Mandskab nød Begunstigelser, som de øvrige Værnepligtige ikke vare i Besiddelse af, tillade mig dertil at bemærke, at dette jo ganske er, som man tager det. Det er jo saaledes, at af det befarnede Mandskab indkaldes ikke Flere, end man netop for Tiden har Brug for, og dette Antal kan variere, det kan være noget større og noget mindre, og det kan ogsaa med Hensyn til Mandstabet selv være af forskjellig Betydning, eftersom der er meer eller mindre Mandstab tilstede paa Markedet, om jeg saa maa sige, eftersom der er Flere eller Færre hjemme. Men Byrden falder meget ulige paa de Befarnede, idet det er dem, som oftest ere hjemme, der komme oftest ud til Orlogs, hvorimod de, der fare udenlands, kun sjældent eller næsten aldrig komme med. Grændsen for det befarnede Mandstabs Tjenestetid er jo ubestemt, idet det beroer paa, hvormange der er hjemme, om de komme til at tjene paa flere eller færre Togter; i den Henseende vil det ganske afhænge af Omstændighederne, om det befarnede Mandskab er gunstigt stillet; Nogle kunne være mindre gunstigt stillede, Andre vistnok gunstiger end de øvrige Værnepligtige. — Med det Samme, jeg har Ordet, maa jeg i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. E. Larsen) fremsatte om de Militaire i Udskrivningscom-

missionerne, at de i Almindelighed havde Tilbøjelighed til en større Strengthed end de civile Medlemmer, tillade mig den Bemærkning, at man neppe bør bebrejde de militaire Medlemmer dette. Jeg troer, man maatte ønske, at ogsaa de Civile vare meget strengere i saa Henseende, saa strenge, som det vel er muligt; thi uden dette vil man vistnok faae til Hæren og Søværnet Føll, som betydeligt forøge det første Aars Decrement, Føll, som ved et Felttogs Begyndelse strax maae henvises paa Lazarether og Hospitaler. Det er en Erfaring, at i Begyndelsen af et Felttog falder en stor Deel mere Mandstab fra, end det senere er Tilfældet. Netop ved at udvise Strengthed ved Udskrivningen troer jeg, man vil forhindre dette, og det er dog aabenbart en Byrde, ikke alene for Statskassen, men ogsaa for Hæren, at disse Individuer gaae med. Kan dette derfor undgaaes fra første Færd, vil jeg ansee det for meget ønskeligt.

G. Petersen: Det er meget rigtig, hvad den sidste ærede Taler udtalte, at det ikke er heldigt at faae for simple, for svage Føll udskrivne, og især, hvis vi komme dertil, at alt Mandstab skal vaabensøves, vil det være særdeles uheldigt. Men medens jeg er enig med ham i dette, er der dog en Tvivl hos mig, om det netop er et af de Punkter, som de militaire Medlemmer i Sessjonen bedre skulde kunne bedømme end de civile; det staaer vist omtrent lige. De militaire Medlemmer kunne maaskee bedre see, om disse unge Mand have den Skikkelse, som de ønske, men at bedømme, om Kræften er der, det troer jeg gaaer omtrent lige op. Det er, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. E. Larsen) sagde, Lægerne, det snarere kommer an paa. Det ærede Medlem meente, det var bedst, der var to Læger, da det er dem, vi maae stole paa, naar det kommer dertil, at der skal bedømmes, om en Mand er for svag til at gaae i militair Tjeneste, navnlig hvad Helbredden angaaer. Der er saa mange Syg-